

[Ragnhild Andersen.]

som ikke dækker Ferieudgifterne i Dag, og som naturligvis vil være alt for lidt, naar man udvider Ferien for Lønmodtagere til 18 Dage i Stedet for 12.

Hvad angaar den anden Del af Forslaget om at faa Medhjælperne ind under Ferieloven, har mit Parti allerede ved tidligere Lejligheder fremsat Forslag herom, uden at det dog er lykkedes os at faa det igennem. Da Gennemførelsen af det forelagte Lovforslag vil betyde et meget stort Fremskridt for Danmarks Arbejderbefolkning, er det vort Haab, at Lovforslaget vil faa en baade hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Boye Meyer, for at han kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Boye Meyer: Da Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Anker Lau, er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Forberedelse af Mælke-monopolernes Afvikling*.

Da man kort efter Nytaar havde det konservative Partis Forslag til Beslutning om Bemyndigelseslovens Anvendelse til Socialisering til Behandling, bragte det ærede Medlem Hr. Anker Lau ogsaa Bemyndigelsesloven af 1940 om Bybefolkningens Forsyning med Mælk og Fløde ind i Debatten og paaviste, at vi her havde en Bemyndigelseslov ganske uden Tidsbegrænsning. Den højtærede Handelsminister har det med andre Ord paa dette Omraade saaledes, at han har fuldkommen Hals- og Haandsret over en Del af Erhvervslivet for al Fremtid, og Resultatet er da ogsaa blevet det, at netop Mælkehandelen er bragt nærmere Socialisering end noget andet Omraade inden for den fri Handel. Det ærede Medlem Hr. Anker Lau sagde, at denne Tilstand ikke kunde ændres, før nogle Medlemmer af dette høje Ting tog Initiativet til at fremsætte et Lovforslag, som tilsigtede at bringe dette urimelige Forhold til Ophør. Det er dette Initiativ, vi nu har taget, og med den Afviklingsforstaaelse, der tilsyneladende har præget de senere Maaneders Lovgivningsarbejde her paa Rigsdagen, haaber jeg at kunne gaa ud fra, at det høje Ting vil modtage dette Forslag med Velvilje og vil medvirke til at indføre sunde og frie Tilstande ogsaa paa det Omraade, som Forslaget drejer sig om, nemlig ved at aabne Adgang til en almindelig folkelig Næringsvej og gøre det paa en

Maade, der igen gør den folkevalgte Rigsdag til det Sted, hvor Folkets Arbejds- og Erhvervsvilkaar afgøres. Her er Tale om et rent indre Anliggende, for hvilket man ikke kan fremhæve Hensynet til Valutabalancen eller andre handelspolitiske Forhold. Vi har helt og fuldt Bestemmesetret over, hvorledes vi vil ordne denne Sag.

Jeg skal ingenlunde give Mælkeordningen Skyld for den Mælkemangel, der i forskellige Perioder har præget Aarene siden 1940, for der bliver jo hverken mere eller mindre Mælk, fordi vi har en Mælkeordning. Derimod er der et Hensyn at tage til Forbrugerne. Mælkeordningen har efter vor Opfattelse ikke skabt Tilfredshed i Befolkningen. Et Monopolssystem vil i det lange Løb aldrig virke til Folkets Gavn, hverken som Næringsvej eller som Leverandør til Forbrugerne. De fleste Partier her paa Rigsdagen paastaar da ogsaa, at de er Modstandere af Monopoler, og man skulde derfor gaa ud fra, at vi nu, da Krigen er forbi, kunde komme til Enighed om Ophævelsen af disse Mælkemonopoler. Man har ønsket en Rationalisering inden for Mejerierne; og en Rationalisering igen af de enkelte Virksomheder, fremkaldt af Ønsket om Konkurrenceevne, kan ingen have noget imod, vel at mærke naar den sker frivilligt. Men Rationalisering gennem Tvangsnedlæggelse af en Række Virksomheder og Lukning af Erhverv er fra et almindeligt næringsretligt Synspunkt forkasteligt. Nu er der gaaet 8 Aar, og en Rationalisering har fundet Sted. Man tør gaa ud fra, at Omkostningerne til dette Øjemed er betalt. De Virksomheder, der har nydt godt af denne Ændring, maa have et betydeligt Forspring for eventuelle nye Mejerier. Der kan derfor ikke være nogen Betænkelighed ved at afvikle deres Monopolstilling. Alle Forudsætninger for at finde frem til normale Forhold paa dette Omraade er derfor nu til Stede, og derfor fremsætter vi vort Forslag.

§ 1 gør den gamle Lov tidsbegrænset til Udgangen af 1950; til den Tid vil Loven have haft 10 Aars Løbetid.

I § 2 bestemmes, at alle Foranstaltninger, der er truffet, kan forblive i Kraft til 31. December 1950. Hvis nogle Mælkeordninger udløber forinden, kan de forlænges til denne Dato.

I § 3 findes en Bestemmelse om, at ingen nye Foranstaltninger kan træffes uden ved Lov. Derved sikres Rigsdagens Indflydelse paa eventuelle nye Mælkeordninger. Dog bemyndiges Ministeren til, hvor der er løbende Mælkeordninger, at tillade Oprettelse af nye Mejerier; Befolkningstil-